Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36451
Copyright: Melk, Benediktinerstift

ma difficilia mt bonos efficacia. p
mde statim ꝛmendatu effectu desidi
tibus. Nā sperādi uia ante fecerā.
Sancta concilia sacerdotū perdi
uisis p uinciis celebrata cum
potuit frequentauit. ñ in eis que sua st.
sed que ihu xpi querens: ut uel fides
sce ecle catholice mutilata maneat.
uel ñ nulli sacerdotes ꝛ clerici siue p
fas siue nefas excōmunicati. uel
absoluerent l abicerent. Inordinan
dis uero sacerdotibus ꝛ clericis maio
rum ꝛsensu ꝛ anoꝝ ꝛsuetudine ecle
sequendā arbitrabat. Vestes ei ꝛ cal
camenta uel lectualia ex moderato
ꝛ cōpetenti habitu erant. nec nimia
minu nec abiecta plurimu: qā his
plerūq uel iactare se in solent l uies
solent uel abicere. ex utroq ñ que ihu
xpi sed que sua st idem querente. At
iste ut diri medu tenebat. neq in
dexterā neq in sinistram declinans.
Mensa usus est frugali ꝛ parca. que
quidē mt holera ꝛ legumina etiā car
nes aliqndo pt hospites. uel quosq
ꝛ firmiores. semp autē uinu bibebat.
quā nouat ꝛ docebat ut aplus dicit.
quod omis creatura dei bona sit. ꝛ
nhil abiciendu qd cū grāz actione
accipit. Sanctificat enī p ubū dei ꝛ ora
cionē. ꝛ ut idem augustin in sui con
fessionu libris posuit dicens. ñ ego
imūdicā carnis timeo. sed imūdicā
cupiditatis. Sao noe omne carnis
gen qd abo esset usui manducare p
missu. helyā abo carnis refectu. iohz
mirabili abstinentia pditu. aīalib
hoc est locustis in esca cedentib ñ fuis
se pollutu. ꝛ scio esau lenticule ꝛ
pisceniā deceptu. ꝛ dauid pt aque
desideriu a se ipso reprehensu. ꝛ regē
nrm ñ de carne sed de pane tentatu.
Idcoq plus in heremo. ñ qā carnes
desiderauit: sed quia este desiderio
ad ūsus deum murmauit meruit
imptari. Denuo autē sumēdo apli
ertat sententia. ad timotheū sēbēti
ac dicentis. Noli usq adhuc aquā
bibere. sed modico uino utere pter
stomachu ꝛ frequēte tua ꝛ ifirmita
tes. Coclearib tantu argenteis utes:
cetera uasa quib mense inferebāt
abi uel testea l lignea uel marmo
rea fuerūt. ñ tamē necessitatis iopia
sed pposito uoluntatis. sed ꝛ hospitali
tatem semp exhibuit. ꝛ in ipsa mesa
magis lectione l disputacione quā
epulacione potacioneq diligebat.
ꝛ cont pestilenciā humane cōsuetu
dinis in ea sptu ita habebat. quisq
amat dictis absentu rōdē uitā. Hāc
mensā indignā nouit esse sibi ꝛ idō
omnē cuiuim supfluis ꝛ noxys fa
bulis se se abstinere debere ammo
nebat. Nam ꝛ quosdā suos familia
rissimos coepos illi sptture oblitos
ꝛ cont eam loquentes. tam aspere a
liqndo rpehendit comot. ut dicet aut
delendos illos de mensa usus. aut e
media refectione ad sui cubicula
surrecturu: qd ego ꝛ alij qui illi mse
mt fuim erpti sum? Cōpiuperz uero
memorare hisq inde erogabat. unde
ꝛ sibi suisq omnib secū habitantibus
hoc est uel ercreditib possessionu ecle
uel etiā eroblacionib fideliu. ꝛ du
forte ut adsolet de possessionib ipsi
in uidia clericis fieret. alloqbat ple
bem dei. malle se ercōlacionib ma
gis plebis dei uiue. quā illa